

Jag har i mina bref förut klagat, öfver att du rest bort från oss, men jag måste ju nu vid nogare eftertanka komma dertill att Du blott för vår skull och för vår bergning måste resa, Jag längtar rufligt efter bref från Dig; ännu har jag ej fott mer än det ena brefvet, fastän tvenne veckor äro förflutna, sedan vi blefvo åtskilda. Nu måste jag sluta men nästa gång blir brefvet längre, jag vill vara försiktig och ej anstränga mig för mycket.

Farväl älskade Make Gud låte Dig helst få fortfara med helsan. Då vådret varit lite menskligt har barnen viss fått vara ute men här har nästan oupphörligt regnat. Farväl älskade min egen min Make min enda hjertas glädje.

10

Jeanette.

97 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 3.IX 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Riga d 3 September 1850.

Älskade saknade Maka min!

20

Som Du af detta finner, är jag vid lif och helsa. Likväl får jag ännu i följd af sjukdomen lof att vara mycket försiktig. Nu just slutade jag min hafversoppsfrukost, sedan jag ett par dagar redan druckit thé men deraf icke funnit mig väl. Var utan allt bekymmer för mig. Med Guds hjälp hoppas jag hädanefter få blifva vid helsa. Det bekymmersamaste är blott, att sjukdomen borttagit min tid; och jag har mycket att arbeta, om jag i tid skall hinna härifrån.

Tack Älskade min för Dina kära bref. Det senaste ger mig dock oro, emedan Du klagar öfver illamående, och jag väntar med otålighet på nästa bref – i Fredag. Huru olyckligt, om Du nu skulle insjuknat! Herren Gud bevara derifrån. Tanken derpå leder mig till, hvad jag ofta ofta bett Gud bevara mig ifrån såsom det bittraste på jorden kan träffa mig.

30

Glad är jag, att höra, det Napu stackare nu är sin långa tandsjukdom fri. Låt honom nu få äta dugtigt mjölk, så att den slarfvén tager upp sig och blir litet stadigare på fötterna. Lyckligt är det också, att Calle kom på 2:dra Klassen. Sök att dagligen varna honom, så att jag vid min hemkomst icke får nya anledningar till sorg öfver det olycksbarnet.

40

Blott jag nu får höra, att Du är frisk, så vill jag dock arbeta i godt hopp, att snart åter vara hemma hos Eder. Förr än närmare månadens slut lär det dock ej kunna ske. Jag befarar, att Du blir utan pengar, och skrifver derföre till F. Tengström, att han lemna Dig 30 R^ub^el.

Flickornas skolgång är en bekymmersam sak. Hvad har Du svarat Pappa angående deras vistelse hos oss, ifall Pappa flyttar till Helsingfors? – Du får göra, som Du vill i den saken. Men jag menar, att, såsom våra rum nu äro, det blir svårt, äfvensom betjeningen blir otillräcklig. Sjelf, har Du dock deraf mesta svårighet, emedan Dina omsorger och åligganden blifva fördubblade. Illa är det också i många afseenden, att Pappa kommer att lefva alldeles ensam och fri från all omsorg, helst i Helsingfors, der nog mången dagdrifvare gerna nästlar sig in i hans bekantskap och kommer hans helsa att lida. Ensamheten och ledsnaden kan åter göra sådanes sällskap välkommet.

50

Var icke ängslig och sorgsen goda älskade Maka, utan sök att bära

detta lifvets många bekymmer, så lugnt Du kan. Tänk, att den oro, jag ofta gjort Dig, är för den tid, då Din ungdom icke mera kan fångsla mig, utan då jag i Dig bör ära och älska våra barns öma och omtänksamma Moder och deltagarinnan i all min glädje och sorg, då Du icke kan bibehålla allas vår kärlek derigenom, att Du gör oss hemmet till den lyckligaste vrå på jorden, och att vi för dess glädje hafva att tacka endast Dig, Tvifla icke, att jag ju fortfarande älskar Dig. Hvarföre skulle jag eljest vija se Dig fullkomligare i allt. Ty icke kan jag väl tänka, att Du först sålunda i en framtid skulle vinnna min tillgifvenhet. Nej, Maka min! Jag älskar Dig ömt och af hela mitt hjerta; men just derföre önskade jag också se Dig ega alla de förtjenster, som rättfärdiga en sann kärlek, ja göra den sannare och varaktigare.

Bråka nu icke mycket med bakning och annat och förkyl Dig. Tag hellre pålitlig hjälp och haf blott flitig eftersyn. Det gagnar vida mera. Lef förtröstansfull och glad, och skaffa Dig och barnen den lilla förströelse, Du kan, såsom jag i senaste bref föreslog. Ett par, tre veckor förgå nog snart. Kunde jag komma härifrån i morgondag, jag skulle icke dröja en timme. Ingenstädes har jag kunnat gå för sjukdomens skuld och helst är jag jemnt hemma, tänkade på Eder, mina saknade älskade. Kyss barnen alla.

Din trogne Make
J. V. S:n

98 *H. BORGSTRÖM – J. V. SNELLMAN 3.IX 1850*
HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors d. 3 Sept. 1850

30 Vårdaste Broder,

Som Bolagsstämman i lördags fortgick efter Posttimmen, anmodade jag H:r Palm att sedan första frågan: *Dispacheurs valet* var afgjord, med några ord underrätta dig dess utfall. Alla Städer voro representerade och med undantag af *Capt(en) Brenner* – som voterade på Eklund – föllo rösterna enhälligt på dig. Såsom ordförande i *Directionen* anmodades jag höra dig öfver valet och sedan du bifallit att mottaga tjensten om du dertill utses af *Kejserkiga* Senaten borde *Directionen* af valet och ditt svar lemna *Westfinska föreningen* del och sedan dess svar ingått inberätta det hela till *Länets Gouvernör*.

Så till vida har allt gått efter önskan. Det gör mig ondt derför att icke kunna sända dig angenäma underrettelser från ditt kära hem, Din goda Gumma är sängliggande sedan några dagar, som jag hör af *Pipping* i en lindrig *Nervfeber*. Hon tillskrifver dig härom i dag. Efter *Sammankomsten* i *Thorsdags* ville jag göra ett besök hos din fru, men pigan svarade att hon ej mätte bra. I dag innan jag skref dig till ville jag ha personligen träffat henne och fördes i säng kammaren, där jag fann henne säng liggande. Jag fick då veta att hon redan fem dagar legat till sängs – tyngd i hufvudet och mattighet. Hon hade skrifvit dig i *Lördags* och i går. Hon bad mig nu säga dig att hon i dag tycker sig vara lättare. Naturligtvis skyndade jag mig att uppsöka *Pipping* som sade mig, hvilket jag ofvan nemnt, att hon tillskrifver dig med dags posten under *Westberg & Co*mpagnie's address.

Jag hör att *Calle* icke heller är frisk – allt detta finner jag lätt kommer att afbryta dina arbeten hos *Franzen* och föranleda dig att genast